

Dosarul nr.2ra-847/21

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : O. Dvornic)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : N. Budăi, V. Mihaila, I. Cotruță)

ÎN CHEIERE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Leahu Lidia, reprezentată de avocatul Durnescu Mihail,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Leahu Lidia împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Basconlux” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, penalității, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2021, prin care s-a respins apelul declarat de Leahu Lidia și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 februarie 2020,

c o n s t a t ă :

La 02 ianuarie 2019, Leahu Lidia a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Basconlux” concretizată ulterior prin care a solicitat încasarea sumei de 3 241 066,53 lei cu titlu de dobândă și penalitate, suma de 4667,83 euro cu titlu de dobândă și penalitatea pentru diferența de metraj și 200 000 lei cu titlu de prejudiciul moral, și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivare, a indicat că, la 12 ianuarie 2018 a fost încheiat contractul privind investițiile în construcția spațiului locativ nr.195.

La 29 ianuarie 2018, între părți a fost încheiat și contractul de cesiune a drepturilor și obligațiilor ce decurg din contractul privind investițiile în construcții.

Reclamanta a invocat că, a achitat suma integral, însă nu a primit produsul fina, în termenul stabilit.

Potrivit actului de predare primire nr.195 apartamentul a fost transmis în proprietate Lidiei Leahu la 01 august 2018.

Conform pct.2.1 și 4.1.lit.g) S.R.L. „Basconlux” s-a obligat să dea blocul în exploatare, la 30 aprilie 2018.

La data scadenței pârâtul nu și-a onorat obligațiile contractuale și astfel în conformitate cu prevederile art.617 și 619 alin.(2) Cod civil datorează o dobândă de întârziere ce constituie suma de 12030,73 lei calculată pentru perioada 01.05.2018 - 01.08.2018.

Totodată prin pct.2.2 din contractul, apartamentul urma să aibă suprafața de 41.2 m.p., însă conform actului de predare primire, apartamentul a fost transmis cu suprafața de 40,7 m.p.

Potrivit pct. 7.1 și 7.4 al contractului dacă suprafața este mai mică se restituie diferența, astfel diferența constituie 247,5 euro pentru suprafața de 0,5 metri, reieșind din calculul de 495 euro/1 m².

Reclamata a menționat că, a achitat integral prețul apartamentului, astfel că, la 15 iunie 2018 urma să fie achitată diferența de suprafața de 247,5 euro.

S.R.L. „Basconlux” nu și-a onorat obligațiile contractuale în conformitate cu prevederile art. 617 și 619 alin (2) Cod civil și ca urmare datorează o dobândă de întârziere calculată pentru perioada 16.06.2018-28.12.2018 și penalitate calculată în temeiul art. 629 Cod Civil pentru aceeași perioadă.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 24 februarie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de Leahu Lidia s-a admis parțial.

S-a încasat din contul S.R.L. „Basconlux” în beneficiul Lidiei Leahu, dobânda de întârziere în mărime de 56,62 euro în lei, conform cursului BNM din data executării hotărârii.

S-a încasat din contul „Basconlux” în beneficiul statului cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 150 lei.

În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că, la 01 august 2018 în temeiul actului de predare-primire, în baza procesului verbal de recepție finală nr. 03/18 din 15.06.2018 S.R.L. „Basconlux” a transmis în proprietate Lidiei Leahu apartamentul nr. 195 cu o odaie situat în mun. Chișinău str. Sprîncenoaia 1/A, cu suprafața totală de 40,7 m.p, suprafața internă 37.m.p., suprafața veranda 3,7 m.p. Suma totală a apartamentului constituie 410586 lei ce echivalează cu 20146,5 euro. Beneficiarul a achitat suma 410586 lei ce constituie 100% din costul total al apartamentului.

Potrivit pct. 4.1 lit. f), g) din contract părțile litigante au convenit că, executorul este obligat să efectueze darea în exploatare a blocului locativ până la 30 aprilie 2018.

Executorul se obligă să transmită apartamentul beneficiarilor în posesie și folosință până la 30 aprilie 2018, cu condiția respectării de către beneficiar a graficului de finanțare și achitării integrale conform ultimelor măsurări cadastrale.

Din conținutul actului de predare-primire, instanța nu a sesizat formularea cărorva obiecții de către beneficiar referitoare la abaterile de la condițiile contractuale, inclusiv în materie de termen de executare al acestuia.

Astfel, acceptarea lucrărilor de construcție de către Leahu Lidia fără expunerea cărorva obiecții, a decăzut din dreptul de a solicita ulterior compensarea prejudiciului cauzat pentru executarea cu întârziere a contractului, atât timp cât obiecțiile formulate nu vizează potențialele vicii ascunse ale bunurilor.

Referitor la pretenția privind încasarea sumei în mărime totală de 12030,73 lei ce constituie dobânda de întârziere pentru neexecutarea obligațiilor contractuale privind darea în exploatare a bunului imobil în termen, instanța a reținut că în speță prevederile art. 619 Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019) nu sunt aplicabile, deoarece acesta nu se aplică asupra relațiilor nelegate de utilizarea

banilor, iar dobânda de întârziere nu se aplică în cazul întârzierii executării obligației de altă natură.

Cu referire la pretenția reclamantului de încasare sumei cu titlu de dobândă de întârziere pentru neachitarea în termen a datoriei calculate din ziua scadenței plății și anume din 16.06.2018 și până la achitarea definitive a acesteia, instanța a constatat că în temeiul art. 619 Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019) este legală încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 56,62 euro, calculată pentru perioada 16.06.2018 (data scadenței plății) - 11.06.2019 (data achitării integrale a datoriei).

Referitor la încasarea penalității în mărime de 4405,05 euro, instanța a conchis că, din conținutul contractului de investiții nu rezultă că părțile au prevăzut anticipat penalități în cazul neexecutării obligației de achitare a diferenței de preț pentru suprafața recepționată, prevăzută de art. 624 alin. (1) Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019).

Cu referire la pretenția privind compensarea prejudiciului moral, instanța nu a constatat prezența unui comportament intenționat, din partea S.R.L. „Basconlux” care în consecință ar impune necesitatea compensării prejudiciului moral.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 26 februarie 2020 avocatul Mihail Durnescu, acționând în interesele Lidiei Leahu, a declarat apel solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 februarie 2020, și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2021 s-a respins apelul declarat de avocatul Mihail Durnescu în interesele Lidiei Leahu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 februarie 2020.

La 30 martie 2021, avocatul Mihail Durnescu, acționând în interesele Lidiei Leahu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2021 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 februarie 2020, parțial cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivare a invocat că, instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor administrate, nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a aplicat eronat normele de drept material și în consecință a dat o soluție greșită.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei 04 februarie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs declarată la 30 martie 2021, respectiv, în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor

invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 20 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, corespondența fiind recepționată la 23 aprilie 2021 (f.d.18 Vol. II).

Prin referința depusă la 29 aprilie 2021, S.R.L. „Basconlux” a menționat că, recursul este neîntemeiat, iar soluția instanței de apel este corectă și astfel a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Leahu Lidia, reprezentată de avocatul Durnescu Mihail, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Leahu Lidia, reprezentată de avocatul Durnescu Mihail.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Dumitru Mardari